

Arrest

nr. 273 950 van 13 juni 2022
in de zaken RvV X, RvV X, RvV X en RvV X / IV

In zake: 1. X
2. X
3. X
4. X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. VAN DE STEEN
Leopoldlaan 48
9300 AALST**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X, X, X en X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 23 februari 2022 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 januari 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikkingen houdende de vaststelling van het rolrecht van 21 maart 2022 met referentenummers X, X, X en X.

Gezien de nota met opmerkingen in de zaak RvV X en de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikkingen van 6 mei 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 mei 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. LIEVENS, die *loco* advocaat A. VAN DE STEEN verschijnt voor verzoekende partijen, en van attaché I. SMEYERS, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de rechtspleging

Tweede verzoeker, wiens beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) gekend is onder het rolnummer RvV X, is de partner van verzoekster, wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV X. Eerste en derde verzoeker, wiens beroepen bij de Raad gekend zijn onder de rolnummers RvV X en RvV X respectievelijk, zijn de zonen van tweede verzoeker en de stiefzonen van verzoekster. Alle verzoekende partijen halen in wezen dezelfde vluchtmotieven aan, met name de

bedreigingen en afpersing door bendeleden waarvan verzoekster het slachtoffer zou zijn geworden op een plaats waar zij als straatverkoopster haar waren aan de man bracht, en de bestreden beslissingen bevatten hierover dezelfde weigeringsmotieven. Daarnaast haalt derde verzoeker aan dat hij getuige was van een moord op twee mannen, met betrekking tot welk element er bijkomend wordt gemotiveerd in de derde bestreden beslissing. In de verzoekschriften worden dezelfde middelen ontwikkeld. Gelet op het voorgaande moeten de vier zaken, omwille van hun onderlinge verknochtheid, worden samengevoegd.

2. Over de gegevens van de zaken

Verzoekster en tweede en derde verzoekers, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, komen volgens hun verklaringen op 28 november 2019 België binnen met een paspoort en verzoeken op 4 december 2019 om internationale bescherming. Eerste verzoeker, die eveneens verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 31 december 2019 België binnen met een paspoort en verzoekt op 9 januari 2020 om internationale bescherming. Op 24 januari 2022 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) ten aanzien van elk van hen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit zijn de thans bestreden beslissingen, die op dezelfde dag aan verzoekende partijen aangetekend worden verzonden.

De vierde bestreden beslissing, die ten aanzien van verzoekster wordt genomen, luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten en op (...) 1978 in Sonsonate (Sonsonate) geboren te zijn. C. E. M. H. (...) is uw partner. Jullie hebben samen één dochter, A. P. (...). Uw laatste vaste woonplaats was de beveiligde privékolonie Residencial Bella Granada in Quezaltepeque (La Libertad). U had geen vast werk maar voerde wel een ambulante verkoop van pasta om frisdrank mee te maken.

Op 30 september 2019 bevond u zich in calle Lirio in Quezaltepeque. U was net klaar met verkopen toen een man op een moto u tegenhield. Hij zei dat u daar niet kon verkopen, anders zou u moeten betalen. Hij wist waar u woonde, waar uw dochter naar school ging en vermeldde ook uw stiefzoon R. E. M. H. (...) en zijn witte moto.

Op 13 oktober werd u ongeveer op dezelfde plaats opnieuw benaderd door een man op een moto. Hij eiste dat u zou geven wat u bijhad en bedreigde uw dochter en uw stiefzoon R. (...). U gaf hem de dertig dollar die u bijhad en de man ging ervandoor.

U vermoedt dat het beide keer om een bendelid ging maar u weet niet van welke bende.

Op 27 november 2019 vertrok u uit El Salvador. U reisde samen met uw partner C. (...), jullie dochter A. P. (...) en uw stiefzoon R. (...) naar België. U kwam hier op 28 november 2019 aan en diende op 4 december 2019 een verzoek om internationale bescherming in. Een maand later reisde ook uw andere stiefzoon J. A. M. M. (...) van El Salvador naar België.

Ter staving van uw verzoek legt u verschillende documenten neer. Uw paspoort en het paspoort van uw dochter. Twee klachten, ingediend op 8 en 14 oktober 2019. Een krantenartikel over een buurvrouw.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u El Salvador diende te verlaten en/of er niet naar terug zou kunnen keren uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of dat u er een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel

48/4 van de Vreemdelingenwet. U verklaart voor uw leven en dat van uw dochter A. P. (...) en uw stiefzoon R. (...) te vrezen. Bendeleden willen jullie vermoorden omdat u geen renta wil betalen, noch wil u R. (...) of A. (...) afstaan. U weet niet van welke bende de mannen zijn die u benaderden (CGVS, p. 11-12, 17 en 18, punt 84-91 en 139 en 150-151).

Vooreerst dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf). Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

Bovendien zijn uw verklaringen over uw problemen met bendes niet geloofwaardig. U vreest dat iemand van uw gezin vermoord zou worden omdat u geen renta wilde betalen, noch wilde u R. (...) of A. P. (...) afstaan (CGVS, p. 17, punt 139). U slaagt er niet in die stelling aannemelijk te maken.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat jullie kennis over (de aanwezigheid van) bendes in jullie eigen leefomgeving allesbehalve kan overtuigen. Het meest opmerkelijk in dit verband is de vaststelling dat jullie niet eens weten voor welke bende jullie precies het land zijn ontvlucht. Op 30 september en 13 oktober 2019 bent u telkens benaderd door een individu (CGVS, p. 8-9, punt 70-71 en 77). U denkt dat het beide keren om een bendelid ging, maar weet niet van welke bende (CGVS, p. 15 en 18, punt 114 en 150-151). Uw partner verklaart ook dat hij niet weet van welke bende de mannen zijn die u benaderd hadden en voegt er zelfs aan toe dat jullie daar geen onderzoek naar hebben gedaan (CGVS C. (...), p. 11, punt 104-105). J. (...) bevestigt dat jullie niet weten met welke bende jullie problemen hadden (CGVS J. (...), p. 10-11, punt 115). Het dient te worden opgemerkt dat u onzeker en vaag bent over wie verantwoordelijk is voor de problemen waar u het land voor diende te ontvluchten. Er kan verwacht worden dat jullie weten voor welke bende jullie dienden te vluchten. Dat u na twee incidenten nog steeds niet weet met wie u eigenlijk problemen heeft doet ernstig twifelen aan deze beweerde incidenten.

Verder verklaart u niet veel af te weten van de structuren. Jullie vingen enkel op dat er twee bendes zijn, dat hun leden op alle straathoeken staan en vroeger tattoos hadden maar nu moeilijk te herkennen zijn. In enkele straten mocht u niet komen. U weet niet welke bende er in uw stad Quezaltepeque zit. De grens tussen de bendes loopt door het centraal park, maar u weet niet welke bende waar zit (CGVS, p. 6, punt 45-47). U hebt behalve tijdens de incidenten van 30 september 2019 en 13 oktober 2019 nooit interactie gehad met bendeleden en kent geen bendeleden (CGVS, p. 7, punt 61-64). Uw stiefzoon J. (...) stelt ook dat de bendes niet geïdentificeerd kunnen worden en weet evenmin welke bende aan welke kant van de grens zit (CGVS J. (...), p. 5, punt 42-44). Uw andere stiefzoon R. (...) werd ook bevraagd over bendes en hun aanwezigheid in Quezaltepeque. Hij verklaart dat jullie geen mensen zijn die iets over dat onderwerp weten. Beide bendes opereren in de stad, maar hoe de verdeling is of hoe zij te werk gaan weet R. (...) niet. Hij voegt nog toe dat wat hij wel over bendes weet gebaseerd is op nieuwsberichten (CGVS R. (...), p. 6-7, punt 53-57). Bovendien is ook de kennis van uw partner C. (...) over de bendes in Quezaltepeque beperkt. Voor hem is dat des te opmerkelijker gezien hij op zijn werk in een comité zetelde dat

bendeanwezigheid in kaart bracht. C. (...) verklaart dat het in El Salvador moeilijk is om bendes te zien, er gebeuren zaken in Quezaltepeque maar hij heeft er zelf nooit iets meegemaakt. Ook hij duidt het park aan als grens maar ook hij kan niet zeggen welke bende aan welke kant zit (CGVS C. (...), p. 5-6, punt 42-49). C. (...) verklaart redelijk goed op de hoogte te zijn van welke bende waar zit in El Salvador. Gevraagd hoe het dan kan dat hij dat van zijn eigen stad niet weet, zegt hij dat dat intussen waarschijnlijk veranderd is. Die uitleg kan niet overtuigen. Hij voegt toe dat bende 18 zich heeft opgesplitst in twee takken, maar kan enkel de revolucionarios opnoemen (CGVS C. (...), p. 6-7, punt 49-65). Uit informatie blijkt dat de andere tak van de bende 18 de surenos zijn. Aangezien jullie El Salvador hebben verlaten omwille van problemen met bendeleden mag er redelijkerwijze worden verondersteld dat jullie kennis over deze bendes uitgebreider is en jullie verklaringen meer doorleefd zijn. Dat jullie zelfs niet weten welke bende waar zat komt zeer merkwaardig over. Dit is de is te opmerkelijker daar u een verkoper bent waarbij u van onderneming naar onderneming gaat in bepaalde wijken (CGVS, p. 6, punt . Ongeveer negen op de tien zaken in El Salvador hebben te maken met afpersing van de bendes. Het spreekt voor zich dat verkopers toch enige kennis zouden willen vergaren, of over de jaren heen – u deed dit werk reeds een achttal jaar (CGVS, p. 6, punt 53) – zouden hebben opgedaan, over de aanwezigheid van bendes in de wijken of plaatsen waar zij hun zaak hebben of hun werk uitvoeren. Dat u na al die jaren als verkoper geen idee heeft welke bendes in uw woon- en werkomgeving actief zijn doet ernstig twifelen aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Dit geldt des te meer daar uit informatie blijkt dat bendes hun territorium net markeren met symbolen en andere soorten graffiti zodat de burgers en andere bendes weten wie de wijk controleert. Jullie vrezen bendegeweld maar kunnen nauwelijks iets vertellen over bendes in jullie eigen leefomgeving. Die vaststelling ondergraaft de geloofwaardigheid van jullie asielmotieven.

Uw gebrek aan kennis over de bendes in de plaatsen waar u gedurende ongeveer acht jaar als verkoper werkte roept ook twijfels op over de geloofwaardigheid van dit beweerde werk. Deze twijfels worden nog verder gevoed door de verklaringen van J. (...) en R. (...) over uw werk. Zo valt op dat uw stiefzonen J. (...) en R. (...) er niet in slagen op een geloofwaardige manier te vertellen over uw handeltje. R. (...) vertelt dat u 5 à 6 jaar geleden begonnen bent met uw straatverkoop (CGVS R. (...), p. 15, punt 140). Wanneer J. (...) dezelfde vraag krijgt, antwoordt hij eerst zich dat niet te herinneren, om dan uiteindelijk te zeggen dat u dat ongeveer een jaar gedaan hebt (CGVS J. (...), p. 7, punt 70-71). Geconfronteerd met de uitspraak van zijn broer zegt J. (...) dat u nog niet lang verkocht, misschien 2 of 3 jaar maar dat u eerst aan burens verkocht en nog niet zo lang buiten verkocht. J. (...) weet bovendien niet hoeveel dagen per week u verkocht en zegt dat jullie daar als gezin niet over praatten. Hij heeft verder ook geen idee hoeveel u ongeveer verdiende (CGVS J. (...), p. 7-8, punt 72-76). Ook R. (...) is niet goed op de hoogte van hoeveel dagen per week en welke dagen u precies werkte (CGVS R. (...), p. 5, punt 47-48). Beide jongens verklaren dat u altijd in Quezaltepeque verkocht (CGVS R. (...), p. 15, punt 141). Zelf verklaart u echter het meest in Santa Tecla te verkopen en maar een keer per week in Quezaltepeque te handelen (CGVS, p. 6-7, punt 56-58). Er dient te worden opgemerkt dat de verklaringen van R. (...) en J. (...) over uw handeltje onderling tegenstrijdig zijn. Hun kennis over uw werk komt allesbehalve overtuigend over en strookt wat betreft bepaalde elementen ook niet met uw verklaringen. Er mag redelijkerwijs verwacht worden dat zij als uw gezinsleden op de hoogte waren van uw werk en duidelijke verklaringen kunnen afleggen over fundamentele elementen zoals waar u verkocht, hoe lang u al handelde en hoeveel dagen per week u werkte. Zeker gezien dit werk de reden van uw vertrek uit hun land zou zijn. Bovenstaande vaststellingen doen vragen rijzen.

Voorts leggen jullie tegenstrijdige verklaringen af over de concrete incidenten die u aanhaalt. Zo leggen uw partner C. (...) en stiefzoon J. (...) verklaringen af die niet met de uwe te rijmen vallen. Zij verklaren namelijk dat er tijdens het eerste incident, op 30 september 2019, al een som geld geëist werd. C. (...) vertelt tijdens het vrije relaas over dit incident en verklaart zich niet goed te herinneren hoeveel u precies moest betalen. Hij denkt dat het 50 dollar was (CGVS C. (...), p. 9, punt 88). Uit uw verklaringen blijkt echter dat het individu dat u op 30 september 2019 benaderde zei dat u daar niet mocht verkopen, anders zou u moeten beginnen betalen (CGVS, p. 8 en 12, punt 70-71 en 95-96). Hij legde u geen renta op en vroeg evenmin een bepaald bedrag te betalen. U verklaart letterlijk: "Hij is dan vertrokken. Hij heeft me niet om geld gevraagd, mij niets aangedaan (CGVS, p. 8, punt 71)." Dit is zeer opmerkelijk daar het C. (...) was die u maar steeds aanzette om klacht in te dienen bij de verschillende politie-instellingen naar aanleiding van dit incident, terwijl u zelf hiervan wilde afzien (CGVS, p. 8 en 9). Er kan dan ook verwacht worden dat dit incident uitgebreid ter sprake is gekomen tussen jullie. Dat C. (...) over dit incident dan verklaringen aflegt die dermate strijdig zijn met de uwe - hij noemt zelfs een specifiek bedrag terwijl uit uw verklaringen blijkt dat u niets moest betalen – doet ernstig twifelen aan de geloofwaardigheid van jullie verklaringen. Ook J. (...) verklaart dat er op 30 september 2019 al een renta geëist werd maar dat u niets hebt gegeven. Er werd echter geen specifiek bedrag gevraagd volgens hem (CGVS J. (...), p. 10,

punt 100-107). De tegenstrijdige verklaringen die jullie afleggen ondermijnen verder de geloofwaardigheid van jullie asielmotieven.

Daarnaast komen, wat betreft het tweede incident, uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) niet overeen met wat u tijdens uw persoonlijk onderhoud vertelt. Op het CGVS kreeg u drie keer de kans om te vertellen wat het individu dat u op 13 oktober 2019 benaderde precies zei. Een keer tijdens uw vrije relaas (CGVS, p. 9, punt 77), twee keer werd het u specifiek gevraagd (CGVS, p. 12, punt 97-98 en p. 15, punt 116-118). Telkens geeft u aan dat hij u louter vroeg om het geld te geven dat u bij zich had en, wanneer u weigerde, dat hij uw dochter en stiefzoon bedreigde, waarna u betaalde en hij weer vertrok. U werd telkens expliciet gevraagd of hij nog iets anders zei, waarop u aangaf van niet (CGVS, p. 12 en 15). U werd ook gevraagd of het individu concrete afspraken wilde maken rond het betalen van een renta, waarop u negatief antwoordde (CGVS, p. 15, punt 120). Op de DVZ verklaarde u echter dat u hem de week nadien opnieuw moest betalen (DVZ, Vragenlijst CGVS, vraag 5). Dat valt helemaal niet te rijmen met uw verklaringen op het CGVS, waar hierboven naar gerefereerd werden en staat haaks op uw antwoord op de vraag of er concrete renta afspraken gemaakt werden tussen u en de man. Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid verklaart u eerst dat niet gezegd te hebben en dan zich dat niet meer te herinneren (CGVS, p. 15, punt 121-122). Vanzelfsprekend kan die uitleg niet overtuigen. Deze tegenstrijdigheid ondermijnt verder uw geloofwaardigheid.

Daarenboven komen uw verklaringen over dat tweede incident ook niet overeen met verklaringen van uw partner C. (...). U verklaart namelijk dat het individu u vroeg te geven wat u bijhad (CGVS, p. 12, punt 97-98 en p. 15, punt 116-118), u had op dat moment dertig dollar bij en hebt die afgegeven (CGVS, p. 9, punt 77). Uw partner C. (...) voegt daar echter aan toe dat de man u heeft gewaarschuwd dat dat niet het afgesproken bedrag was (CGVS C. (...), p. 18, punt 166). Die verklaring komt om te beginnen al niet overeen met uw verklaringen over het incident. Nergens haalt u die uitspraak van het bendelid aan. Bovendien is er volgens u ook nooit een bedrag afgesproken (CGVS, p. 17, punt 141). Gevraagd wat dan wel het afgesproken bedrag was, zegt uw partner zich dat niet te herinneren en te denken dat er de eerste keer 50 dollar geëist werd (CGVS C. (...), p. 18, punt 167). Wat dus al niet bleek overeen te komen met uw verklaringen (cf. supra). Opnieuw dient te worden opgemerkt dat een tegenstrijdigheid tussen jullie onderlinge verklaringen jullie geloofwaardigheid ondermijnt.

Ten slotte moet gewezen worden op verklaring van uw stiefzoon J. (...). Hij verklaart op de DVZ dat u op 13 oktober 2019 door dezelfde man werd aangesproken als op 30 september 2019 (DVZ J. (...), Vragenlijst CGVS, vraag 5). Dat blijkt nergens uit uw verklaringen. Uw partner C. (...) vertelt zelfs dat u hem vertelde dat het om een andere stem leek te gaan dan tijdens het eerste incident (CGVS C. (...), p. 10, punt 94). Bovendien werd J. (...) tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS expliciet gevraagd of het twee keer om hetzelfde bendelid ging. Hij antwoordt vreemd genoeg dan weer het niet te weten. Geconfronteerd met de inconsistentie tussen die uitspraak en zijn verklaring op de DVZ, verklaart hij dat het individu een helm droeg en dat het om hetzelfde incident ging, maar niet om hetzelfde individu (CGVS J. (...), p. 11, punt 118-120). Met die uitleg kan J. (...) niet verklaren waarom hij op de DVZ verklaarde dat het twee keer om hetzelfde individu ging. Jullie geloofwaardigheid wordt verder ondermijnt door deze strijdigheid.

Hoewel u degene was die de incidenten zelf beleefde, kan van uw gezinsleden – die om dezelfde redenen (CGVS, p. 11, punt 90) asiel aanvragen – redelijkerwijs verwacht worden dat zij ook op de hoogte zijn van wat er precies gezegd en gebeurd is. Uit de hierboven uiteengezette tegenstrijdigheden moet afgeleid worden dat ze jullie geloofwaardigheid in ernstige mate ondermijnen.

Voorts zijn uw verklaringen over waarom u na het eerste incident toch opnieuw op dezelfde plaats bent gaan verkopen, ondanks de waarschuwing van het bendelid dat u zou moeten betalen indien u dit zou doen, weinig overtuigend. Op 30 september 2019 werd u door een bendelid aangesproken in Quezaltepeque. Als u daar wilde verkopen, zou u moeten betalen zei hij. De man wist waar u woonde en waar uw dochter naar school ging, hij kende ook uw stiefzoon R. (...) (CGVS, p. 8, punt 70-71). U vreest voor hun leven (CGVS, p. 11, punt 82). Gezien de aard van het incident is het uiterst merkwaardig dat u 13 dagen later dan toch weer op diezelfde plaats (CGVS, p. 9, punt 77) gaat verkopen. Bovendien blijkt dat u de inkomsten niet nodig had. U hield wekelijks zo'n 50 dollar over aan uw werk (CGVS, p. 7, punt 58). Uw partner verdiende 2500 dollar per maand (CGVS C. (...), p. 9, punt 81). U bevestigt dat de inkomsten die u binnenhaalde "volledig onnodig" waren voor jullie gezin, maar u verveelde zich en wilde iets doen (CGVS, p. 7, punt 67). U wordt verschillende keren gevraagd waarom u 13 dagen na het vorige incident opnieuw op dezelfde plaats bent gaan verkopen. U geeft verschillende verklaringen die niet kunnen overtuigen. Zo verklaart u eerst dat jullie niet zeker waren dat het om een bende ging en dat het

ook om een beginnend bendelid kon gaan. Dat het om een beginnend bendelid zou gaan – of een bendelid dat op eigen houtje zou handelen, zoals uw advocaat aangeeft (CGVS, p. 19, punt 161) – verklaart op geen enkele manier waarom u zich voldoende veilig achtte om opnieuw te werken op diezelfde plaats of waarom u die eerste bedreiging niet serieus zou moeten nemen. U voegt toe dat u niet elders kon verkopen. Echter, u verklaarde zelf eerder vooral in Santa Tecla te verkopen en maar één keer per week in Quezaltepeque te werken (cf. supra). Ten slotte geeft u als verklaring dat jullie in een land van risico's wonen, als u uw leven opnieuw wilde opnemen moest u gaan verkopen (CGVS, p. 13, punt 104-106). Die verklaringen kunnen niet overtuigen en leggen geenszins uit waarom u opnieuw op dezelfde plaats bent gaan verkopen. U had de inkomsten niet nodig en verkocht normaal ook meer in Santa Tecla. Een bendelid stelt dat u zou moeten betalen als u daar wil verkopen en noemt gevoelige informatie over u en uw kinderen. Dat u geen enkele overtuigende verklaring kan bieden voor de vaststelling dat u toch opnieuw daar gaat verkopen maakt dat er ernstig getwijfeld wordt aan jullie vluchtrelaas.

Verder wordt jullie vrees gerelativeerd door het feit dat uw stiefzoon J. (...) na jullie vertrek uit het land nog een maand langer is achtergebleven. Gevraagd waarom hij later is vertrokken zegt hij dat omdat hij de oudste was hij zou achterblijven om de auto te verkopen en het huis te verhuren (CGVS J. (...), p. 9, punt 96-97). Op 22 oktober sliep hij voor het laatste in Bella Granada, op 26 november ging hij nog een keer terug om de laatste spullen die hij er had op te halen (CGVS J. (...), p. 12, punt 133-136). J. (...) bevestigt dat er na het incident van 13 oktober 2019 niets meer gebeurd is met hem of jullie (CGVS J. (...), p. 12, punt 143-144). Jullie ontvluchten El Salvador omwille van twee incidenten met bendeleden. U vreest voor uw leven en dat van uw gezinsleden. Dat jullie een van die gezinsleden achterlaten om spullen te verkopen en het huis te verhuren relativeert jullie vrees in ernstige mate. Bovendien blijkt dat hij ook niets meer heeft meegemaakt, wat verder de stelling ondermijnt dat jullie gezin door bendes gevisieerd wordt en gevaar loopt.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat u niet aannemelijk kan maken dat jullie gevisieerd worden door een bende in El Salvador.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op

ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De documenten die u neerlegt doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uw paspoort en dat van uw dochter kan enkel jullie identiteit staven, die staat niet onmiddellijk ter discussie. U legt een krantenartikel neer over wat uw buurvrouw haar familie heeft meegemaakt. U verklaart dat dit niets met uw eigen problemen te maken heeft (CGVS, p. 8, punt 69). Dit stuk is dan ook niet relevant voor uw eigen asielmotieven. Wat betreft de aangiftes die u op 8 en 14 oktober 2019 indiende en hier neerlegt, moet worden opgemerkt dat die documenten louter ze opgesteld op basis van uw verklaringen. Ze zijn niet gebaseerd op een politieel of gerechtelijk onderzoek naar deze verklaringen. Enkel op basis daarvan kan niet worden geverifieerd of de beweerde feiten zich werkelijk hebben voorgedaan. U brengt verder geen documenten bij met betrekking tot het verloop van deze klachten of het resultaat ervan, noch enige andere informatie over de verdere opvolging. Aldus zijn er geen aanwijzingen dat die klachten inhoudelijk werden onderzocht en op objectieve wijze werden bevestigd door de instantie die ze noteerde. Gelet op het gebrek aan enige objectivering, kan aan deze aangifte, die niet meer bevat dan uw eigen verklaringen, dan ook slechts een geringe bewijswaarde worden toegekend.

Gezien het geheel van de bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk gemaakt El Salvador te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of omdat u een reëel risico zou lopen te worden geconfronteerd met de doodstraf of executie, of met foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Bijgevolg moet u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden geweigerd.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021 (beschikbaar op https://www.cgpa.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdrede om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil

is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf), blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De eerste bestreden beslissing, die ten aanzien van eerste verzoeker – i.e. de stiefzoon van verzoekster en de zoon van tweede verzoeker – wordt genomen, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten en op (...) 1994 in Sonsonate geboren te zijn. Uw laatste vaste woonplaats was de privékolonie Residencial Bella Granada in Quezaltepeque (La Libertad). U hebt een vriendin, C. (...), zij verblijft in Santa Tecla (La Libertad), de laatste twee maanden voor uw vertrek woonde u bij haar. U werkte als elektricien bij P. G. (...).

Op 30 september 2019 was uw stiefmoeder aan het verkopen in Quezaltepeque, op grensgebied van de bendes. Een individu op een moto benaderde haar. Hij zei haar dat ze renta moest betalen als ze daar wilde verkopen. De man wist dat u een broer had die met de moto reed en dat uw zus in Quezaltepeque naar school ging.

Op 13 oktober 2019 werd uw stiefmoeder opnieuw benaderd door een individu op een moto. De man zei haar het geld van de renta te geven. Anders zouden haar zoon en dochter ervoer boeten. Uw stiefmoeder gaf de man 30 dollar.

Uw vader C. E. M. H. (...), stiefmoeder S. M. L. C. (...), broer R. E. M. H. (...) en zusje A. P. (...) vertrokken op 27 november 2019 uit El Salvador. U bleef nog een maand langer om de auto te verkopen, het huis te verhuren en andere praktische zaken te regelen.

U verliet El Salvador op 30 december 2019. Een dag later kwam u in België aan. Hier diende u op 9 januari 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legt u verschillende documenten neer. Uw paspoort, identiteitskaart en rijbewijs.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. U beroept zich in het kader van uw verzoek op dezelfde motieven (CGVS, p. 9, punt 95) als uw stiefmoeder S. M. L. C. (...).

In het kader van haar verzoek werd besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. De beslissing luidt aangaande deze zelfde motieven als volgt:

“(…)”

U haalt geen andere problemen in El Salvador aan. Bijgevolg kan u evenmin een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer naar El Salvador aantonen.

De documenten die u neerlegt doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uw identiteitskaart, rijbewijs en paspoort kunnen enkel uw identiteit staven. Die staat niet onmiddellijk ter discussie.

Gezien het geheel van de bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk gemaakt El Salvador te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of omdat u een reëel risico zou lopen te worden geconfronteerd met de doodstraf of executie, of met foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Bijgevolg moet u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden geweigerd.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdrede om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil

is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf), blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegeïntegreerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïntegreerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De tweede bestreden beslissing, die ten aanzien van tweede verzoeker – i.e. de partner van verzoekster – wordt genomen, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten en op (...) 1976 in Sonsonate (Sonsonate). Uw partner is S. M. L. C. (...), samen hebben jullie een dochter, A. P. (...). Uit vorige relaties hebt u twee zonen, R. E. M. H. (...) en J. A. M. M. (...). Uw laatste vaste woonplaats was de beveiligde privékolonie Residencial Bella Granada in Quezaltepeque (La Libertad). U werkte als logistiek verantwoordelijke voor het transportbedrijf C I. (...). Uw partner S. (...) had een kleine straathandel.

Op 30 september 2019 werd uw vrouw in Quezaltepeque aangesproken door iemand op een moto. De man zei haar dat ze daar niet zomaar kon verkopen zonder te betalen. Hij wist waar jullie woonden, waar A. P. (...) naar school ging en kende ook de naam van uw zoon R. (...).

Op 13 oktober 2019 werd uw vrouw opnieuw benaderd door een bendelid. Hij vroeg haar waarom ze nog niet betaald had. Als ze niet zou betalen zouden ze A. (...) of P. (...) iets aandoen. Uw partner gaf de man de dertig dollar die zij bijhad.

Op 27 november 2019 vertrok u uit El Salvador. U reisde samen met uw partner S. (...), jullie dochter A. P. (...) en uw zoon R. (...) naar België. U kwam hier op 28 november 2019 aan en diende op 4 december 2019 een verzoek om internationale bescherming in. Een maand later reisde ook uw andere zoon J. A. M. M. (...) van El Salvador naar België.

Ter staving van uw verzoek legt u enkele documenten neer. Het gaat om uw paspoort en identiteitskaart.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. U beroept zich in het kader van uw verzoek op dezelfde motieven (CGVS, p. 12, punt 108) als uw partner S. M. L. C. (...).

In het kader van haar verzoek werd besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. De beslissing luidt aangaande deze zelfde motieven als volgt:

“(...)”

U haalt geen andere problemen in El Salvador aan. Bijgevolg kan u evenmin een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer naar El Salvador aantonen.

De documenten die u neerlegt doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uw identiteitskaart en paspoort kunnen enkel uw identiteit staven. Die staat niet onmiddellijk ter discussie.

Gezien het geheel van de bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk gemaakt El Salvador te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of omdat u een reëel risico zou lopen te worden geconfronteerd met de doodstraf of executie, of met foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Bijgevolg moet u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden geweigerd.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: *Retour au pays après un épisode migratoire* van 13 juli 2021 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdrede om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: *Veiligheidssituatie* van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf), blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: *Veiligheidssituatie* van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdadgroepen, de

Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De derde bestreden beslissing, die ten aanzien van derde verzoeker – i.e. de stiefzoon van verzoekster en de zoon van tweede verzoeker – wordt genomen, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten en op (...) 1999 in San Salvador (San Salvador) geboren te zijn. Uw laatste vaste woonplaats was de beveiligde privékolonie Residencial Bella Granada in Quezaltepeque (La Libertad). U hebt een vriendin, C. (...), zij verblijft in Canton El Corralito in Zaragoza (La Libertad). U bracht veel tijd bij haar door. U werkte als kok in El E. C. C. (...), nabij Zaragoza.

Uw stiefmoeder voerde een straathandel, ze verkocht horchata. Op 30 september 2019 werd ze benaderd door een individu op een moto in de Calle Lirio in Quezaltepeque. De man zei haar dat ze daar niet kon verkopen, dat ze moest betalen. Hij noemde ook uw naam en de naam van uw zus A. P. (...). Na dat incident nam u de beslissing om bij uw vriendin te verblijven.

Op 11 oktober 2019 was u bij uw vriendin thuis in Zaragoza. Ook haar zus en haar vriend waren daar. Door het raam zagen jullie een vrachtwagen aankomen in de straat. Er stapten verschillende individuen uit, twee ervan waren geboeid, verschillende waren gewapend. De twee geboeide mannen werden vermoord. Jullie bleven binnen tot de politie zo'n twee uur later aankwam.

Op 13 oktober 2019 werd uw stiefmoeder een tweede keer benaderd door een man op de moto. Op dezelfde plaats als de eerste keer. De man vroeg geld en bedreigde u en uw zus met de dood. Uw stiefmoeder gaf dertig dollar af. De man zei dat uw stiefmoeder renta moest betalen als ze daar wil komen.

U kwam samen met uw vader C. E. M. H. (...), uw stiefmoeder S. M. L. C. (...) en hun dochter naar België. Jullie vertrokken op 27 november 2019. Uw broer J. A. M. M. (...) kwam later ook naar België.

Ter staving van uw verzoek legt u verschillende documenten neer. Uw identiteitskaart, uw paspoort en een krantenartikel van de moord op de twee mannen in Zaragoza.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. U beroept zich in het kader van uw verzoek op dezelfde motieven (CGVS, p. 11, punt 105) als uw stiefmoeder S. M. L. C. (...).

In het kader van haar verzoek werd besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. De beslissing luidt aangaande deze zelfde motieven als volgt:

“(...)”

U beroept zich op dezelfde asielmotieven als uw stiefmoeder en uw gezinsleden (CGVS, p. 11, punt 105). U vertelde tijdens uw persoonlijk onderhoud echter ook dat u getuige was van een moord. U werd gevraagd waarom u door wat u die nacht gezien hebt nog problemen zou kennen. U verklaart dat u daar geen problemen door zou hebben maar wel door de problemen van uw stiefmoeder in Quezaltepeque. Dat u getuige was van een moord in Zaragoza hebt u gewoon toegevoegd (CGVS, p. 14, punt 132). De bendeleden die die twee moorden hebben gepleegd zijn niet op zoek naar u en hebben uw vriendin of haar familie niet benaderd om naar u te vragen (CGVS, p. 14, punt 133-134). U maakt dan ook niet concreet dat u door dit incident een gegronde vrees voor vervolging kent of een reëel risico op ernstige schade loopt.

De documenten die u neerlegt doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uw paspoort en identiteitskaart kunnen enkel uw identiteit staven. Die staat niet onmiddellijk ter discussie. U legt ook een krantenartikel neer van de moord op de twee jongens in Zaragoza. U maakt echter niet aannemelijk een gegronde vrees voor vervolging te hebben of een reëel risico op ernstige schade te lopen door die feiten (cf. supra). Het is wel opmerkelijk dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaart niets over de slachtoffers te weten (CGVS, p. 12, punt 117), terwijl u zelf een krantenartikel neerlegt waar hun naam en leeftijd instaat. Dat doet vragen rijzen.

Gezien het geheel van de bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk gemaakt El Salvador te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of omdat u een reëel risico zou lopen te worden geconfronteerd met de doodstraf of executie, of met foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Bijgevolg moet u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden geweigerd.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt

niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdrede om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf), blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden

of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

3. Over de gegrondheid van de beroepen

3.1. De verzoekschriften

3.1.1. In een eerste middel voeren verzoekende partijen de schending aan van de artikelen 48/4 en 48/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

Verzoekende partijen halen de door hen geschonden geachte artikelen aan en wijzen er vervolgens op dat de commissaris-generaal de problematiek van georganiseerde misdaadgroepen die zeer actief zijn in El Salvador niet betwist, waarbij zij citeren uit de motieven van de bestreden beslissingen. Het is volgens hen op basis van de elementen van hun dossier niet voor betwisting vatbaar dat zij, indien zij zouden terugkeren naar hun land van herkomst, een reëel risico lopen op ernstige schade. Zij verwijzen daarbij naar de verklaringen die zij hebben afgelegd in het kader van hun verzoeken om internationale bescherming en waarvan de geloofwaardigheid volgens hen niet ernstig kan worden betwist, alsook naar wat zij hierover verder uiteenzetten in het tweede en het derde middel. Verder verwijzen verzoekende partijen naar de bestreden beslissingen waarin de commissaris-generaal zelf stelt dat *“een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf”*. Zij stippen daarbij nog aan dat zij zelfs vóór hun verblijf in het buitenland al werden gevisieerd door deze bendes omdat zij, naar Salvadoraanse normen, financiële middelen hadden. De constante bedreigingen en afpersingen waarvan zij het slachtoffer werden maken volgens hen zowel een risico op executie in de zin van artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet als een risico op een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet uit. Verzoekende partijen vervolgen door erop te wijzen dat de schade uitgaat van criminele bendes die diep geworteld zijn in de Salvadoraanse maatschappij, zowel op economisch als sociaal vlak, en die, zoals door de commissaris-generaal zelf wordt gesteld, volgens sommige bronnen een *de facto* autoriteit uitmaken in El Salvador. Deze bendes, met name ook de bende waarvan zij het slachtoffer zouden zijn geworden, maken dan ook organisaties uit die een aanzienlijk deel van het grondgebied van de Staat beheersen in de zin van artikel 48/5, § 1, b), van de Vreemdelingenwet, dan wel komen zij in aanmerking als een niet-overheidsactor waartegen geen enkele autoriteit bescherming biedt in de zin van artikel 48/5, § 1, c), van die wet, aldus verzoekende partijen.

3.1.2. In een tweede middel voeren verzoekende partijen de schending aan van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoekende partijen menen dat de commissaris-generaal bepaalde elementen uit hun relaas aanhaalt als zouden ze de geloofwaardigheid ervan onderuit halen, terwijl ieder ander redelijk denkende instantie deze elementen niet zo zou interpreteren.

Zij wijzen vooreerst op de in de bestreden beslissingen gedane vaststellingen over hun kennis van (de aanwezigheid van) bendes in hun eigen leefomgeving en repliceren hierop als volgt:

“Het is volstrekt logisch dat verzoekende partij niet met 100% zekerheid kan zeggen tot welke bende de betrokken jongeren die hem bedreigden behoren.

Een strafrechtelijk dan wel politieel onderzoek zou hierover allicht uitsluitel kunnen bieden hebben, maar de Salvadoraanse autoriteiten willen of kunnen dergelijke onderzoeken niet voeren. Deze benedeleden dragen immers geen naamkaartjes die hun affiliatie vermeldt...

"(...)"

Hetzelfde kan gezegd worden over de zogenaamde "structuren" die het CGVS vermeldt.

Er kan van verzoeker bezwaarlijk verwacht worden dat hij de precieze in en outs van het benedeleven in zijn thuisland kent. Verzoeker probeerde zich zo ver mogelijk van deze benedeleden weg te houden en heeft zich dan ook allerminst verdiept in hun organisatie en structuren.

Dat verzoeker geen interactie heeft met benedeleden en hen niet persoonlijk kent is de geschetste omstandigheden evident."

Waar de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen wijst op verschillende tegenstrijdigheden in hun verklaringen over de concrete incidenten die verzoekster aanhaalt en overweegt dat hoewel zij degene was die deze incidenten zelf beleefde, van haar gezinsleden, die om dezelfde redenen asiel aanvragen, redelijkerwijze kan worden verwacht dat zij ook op de hoogte zijn van wat er precies gezegd en gebeurd is, laten verzoekende partijen het volgende gelden:

Ten onrechte houdt het CGVS voor dat er redelijker wijze vanuit kan worden gegaan dat alle gezinsleden op de hoogte zijn van wat er precies gezegd en gebeurd is.

Verzoeker stelde zijn gezinsleden op de hoogte van de verschillende incidenten. De verschillende versies van de gezinsleden over deze incidenten komen ook grosso modo overeen: verzoeker werd afgedreigd door benedeleden en werd afgeperst om hem geld afhandig te maken. In welke vorm, met welke exacte bewoordingen en om welk bedrag het dan wel ging is in deze niet relevant.

Dat de versies van de gezinsleden niet exact tot in elk detail overeenkomen toont in tegenstelling tot wat het CGVS voorhoudt net de geloofwaardigheid van de verklaringen aan: het is duidelijk dat verzoeker het interview niet heeft voorbereid met zijn gezin en niet tot in de puntjes een verhaal heeft voorbereid.

Dat de verklaringen omtrent de incidenten op enkele onbelangrijke punten niet overeenstemmen, kan geen afbreuk doen aan de geloofwaardigheid ervan."

Waar de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen van oordeel is dat hun vrees gerelativeerd wordt door het feit dat eerste verzoeker na het vertrek van de drie andere verzoekende partijen nog een maand langer in El Salvador is achtergebleven, laten verzoekende partijen het volgende gelden:

J. (...) bleef, ondergedoken, achter omdat er simpelweg niet genoeg financiële middelen voorhanden waren om zijn reis naar Europa te bekostigen. Nadat hij de gezinswagen en hun spullen van het gezin had verkocht, had hij genoeg middelen verzameld om ook de reis te organiseren en te bekostigen.

Dat het feit dat J. (...) achterbleef nu wordt aangehaald als motief om te besluiten dat de vrees van het gezin toch maar relatief zou zijn, strookt dan ook absoluut niet met de werkelijkheid."

Verzoekende partijen zetten verder het volgende uiteen:

"Verzoeker heeft in zijn onderhoud verder een gedetailleerd relaas van alle feiten en incidenten trachten te geven.

Er dient te worden opgemerkt dat de incidenten zich alleszins in sneltempo opvolgden.

Het is in deze omstandigheden dan ook niet onlogisch dat verzoeker sommige incidenten niet exact kan plaatsen in de tijd en dat hij zijn genomen voorzorgsmaatregelen niet meer exact aan een welbepaald incident kan koppelen. De incidenten speelden zich in enkele maanden af, het is niet zo dat er maanden of zelfs jaren tussen de verschillende incidenten zit.

Dat CGVS de geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoeker tracht onderuit te halen door bovenvermelde argumenten is dan ook onaanvaardbaar.

Verzoeker kan alleen maar vaststellen dat verwerende partij haast ter kwader trouw moet zijn om dergelijke argumentatie op te bouwen bij het beoordelen van zijn aanvraag...

Een dergelijke houding kan niet verwacht worden van een redelijke overheidsinstantie."

De voorgaande elementen uit de bestreden beslissingen en de houding van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) wijzen volgens verzoekende partijen "alleszins op een absoluut gebrek aan zorgvuldigheid in het onderzoek".

3.1.3. In een derde middel voeren verzoekende partijen de schending aan van de materiële motiveringsplicht en van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Verzoekende partijen menen dat uit de feitelijke gegevens blijkt dat het CGVS de verplichting om de bestreden beslissingen duidelijk en afdoende te motiveren niet op bevredigende wijze heeft nageleefd en

verwijzen integraal naar wat zij in hun tweede middel reeds hebben uiteengezet. De door de commissaris-generaal aangehaalde motivering om hun verhaal als ongeloofwaardig te bestempelen is volgens hen dermate niet-afdoende dat niet is voldaan aan de materiële motiveringsplicht. Uit de motivering blijkt in tegendeel de onwil om hun dossier op een ernstige manier te behandelen, aldus verzoekende partijen, die toelichten dat details van hun relaas op dermate wijze worden uitvergroet om toch maar tot de ongeloofwaardigheid van het hele verhaal te kunnen besluiten. Verzoekende partijen stellen totaal niet te begrijpen hoe hun “ *nochtans omvangrijke en zeer gedetailleerde verhaal plotseling herleid wordt tot een aantal details, op grond waarvan de aanvraag negatief wordt verklaard*”.

3.2. De stukken

Als bijlage aan de verzoekschriften worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

3.3. Beoordeling

3.3.1. De motieven van de bestreden beslissingen

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “*afdoende*” wijze. Het begrip “*afdoende*” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De bestreden beslissingen moeten duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan zij zijn genomen.

In casu wordt in de motieven van de vierde bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat deze beslissing een motivering in feite, met name dat verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat (A) in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn veelal geen band met het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève) op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig is en ook een band met het Verdrag van Genève op basis van het behoren tot een sociale groep in deze context niet vanzelfsprekend is, omdat (B) zij niet aannemelijk kan maken dat zij en haar gezin gevisieerd worden door een bende in El Salvador, nu (i) hun kennis over (de aanwezigheid van) bendes in hun eigen leefomgeving allesbehalve kan overtuigen, (ii) haar gebrek aan kennis over de bendes in de plaatsen waar zij gedurende ongeveer acht jaar als verkoper werkte ook twijfels oproept over de geloofwaardigheid van dit beweerde werk en deze twijfels nog verder worden gevoed door de verklaringen van J. en R., respectievelijk eerste en derde verzoeker *in casu*, over haar werk, (iii) zij voorts tegenstrijdige verklaringen afleggen over de concrete incidenten die zij aanhaalt, (iv) haar verklaringen over waarom zij na het eerste incident toch opnieuw op dezelfde plaats is gaan verkopen, ondanks de waarschuwing van het bendelid dat zij zou moeten betalen indien zij dit zou doen, weinig overtuigend zijn en (v) hun vrees verder gerelativeerd wordt door het feit dat haar stiefzoon J., eerste verzoeker *in casu*, na hun vertrek uit het land nog een maand langer is achtergebleven, omdat (C) er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, omdat (D) de documenten die zij neerlegt geen afbreuk doen aan deze vaststellingen, en omdat (E) er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat zij louter en alleen op basis van haar verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in vluchtelingenrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling en zij overigens in dit verband zelf geen vrees heeft aangehaald. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de vierde bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Ook in de motieven van de eerste bestreden beslissing wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Daarnaast bevat ook deze beslissing een motivering in feite, met name dat eerste verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat (A) hij zich in het kader van zijn verzoek beroept op dezelfde motieven als zijn stiefmoeder S. M. L. C., verzoekster *in casu*, en in het kader van haar verzoek werd besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus, waarbij

de desbetreffende motieven van de vierde bestreden beslissing worden hernomen, en hij geen andere problemen in El Salvador aanhaalt en bijgevolg evenmin een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer kan aantonen, omdat (B) de documenten die hij neerlegt geen afbreuk doen aan deze vaststellingen, omdat (C) er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat hij louter en alleen op basis van zijn verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in vluchtelingenrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling en hij overigens in dit verband zelf geen vrees heeft aangehaald, en omdat (D) er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de eerste bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Ook in de motieven van de tweede bestreden beslissing wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Daarnaast bevat ook deze beslissing een motivering in feite, met name dat tweede verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat (A) hij zich in het kader van zijn verzoek beroept op dezelfde motieven als zijn partner S. M. L. C., verzoekster *in casu*, en in het kader van haar verzoek werd besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus, waarbij de desbetreffende motieven van de vierde bestreden beslissing worden hernomen, en hij geen andere problemen in El Salvador aanhaalt en bijgevolg evenmin een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer kan aantonen, omdat (B) de documenten die hij neerlegt geen afbreuk doen aan deze vaststellingen, omdat (C) er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat hij louter en alleen op basis van zijn verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in vluchtelingenrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling en hij overigens in dit verband zelf geen vrees heeft aangehaald, en omdat (D) er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de tweede bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Tot slot wordt ook in de motieven van de derde bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en bevat ook deze beslissing een motivering in feite, met name dat derde verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat (A) hij zich in het kader van zijn verzoek beroept op dezelfde motieven als zijn stiefmoeder S. M. L. C., verzoekster *in casu*, en in het kader van haar verzoek werd besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus, waarbij de desbetreffende motieven van de vierde bestreden beslissing worden hernomen, omdat (B) hij niet concreet maakt dat hij een gegronde vrees voor vervolging kent of een reëel risico op ernstige schade loopt door twee moorden waarvan hij getuige zou zijn geweest in Zaragoza, omdat (C) de documenten die hij neerlegt geen afbreuk doen aan deze vaststellingen, omdat (D) er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat hij louter en alleen op basis van zijn verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in vluchtelingenrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling en hij overigens in dit verband zelf geen vrees heeft aangehaald, en omdat (E) er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de derde bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissingen onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissingen worden gelezen zodat verzoekende partijen er kennis van hebben kunnen nemen en hierdoor tevens hebben kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover zij in rechte beschikken. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, voldaan. Verzoekende partijen maken niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hen niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit de uiteenzetting van de middelen in de respectieve verzoekschriften dat verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissingen kennen, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (cf. RvS 21 maart 2007, nr. 169.217).

Een schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen wordt niet aangetoond.

3.3.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoekende partijen verklaren hun land van herkomst, El Salvador, te hebben verlaten naar aanleiding van problemen die verzoekster als ambulante verkoper van producten zou hebben gekregen met bendeleden in Quezaltepeque. Verzoekster zou op 30 september 2019 op straat zijn tegengehouden door een man op een motorfiets die haar zei dat zij op die plaats niet mocht verkopen en dat zij anders zou moeten betalen. De man zou geweten hebben waar verzoekster woonde en waar haar dochter naar school ging en zou ook haar stiefzoon R., derde verzoeker *in casu*, hebben vermeld. Op aandringen van haar partner, tweede verzoeker *in casu*, zou verzoekster 's anderendaags naar het politiekantoor in Santa Tecla zijn gegaan om klacht in te dienen maar er te horen hebben gekregen dat zij daarvoor bij de afdeling Afpersingen moest zijn. Op die afdeling zou men haar gerust hebben gesteld en haar geadviseerd hebben de bedragen die haar gevraagd werden te betalen. Op 8 oktober 2019 zou verzoekster naar het Openbaar Ministerie zijn gegaan om klacht neer te leggen. Op het beschermingsstelsel voor getuigen dat haar daar zou zijn aangeboden zou zij evenwel niet zijn ingegaan. Op 13 oktober 2019 zou verzoekster op een aantal meter van de plaats waar zij eerder werd tegengehouden opnieuw benaderd zijn door een man op een motorfiets. Deze man zou geëist hebben dat zij hem zou geven wat zij bijhad en daarbij haar dochter en derde verzoeker hebben bedreigd. Verzoekster zou hem de dertig dollar die zij bijhad hebben gegeven, waarop de man er vandoor zou zijn gegaan. De volgende dag zou verzoekster opnieuw op aanraden van tweede verzoeker naar de politie zijn gegaan om klacht neer te leggen. De aanwezige agenten zouden haar gegevens genoteerd hebben maar verder niets ondernomen hebben wat erop kon duiden dat ze haar zouden helpen. Op 27 november 2019 zou verzoekster samen met haar dochter en tweede en derde verzoeker vertrokken zijn uit El Salvador en naar België zijn gereisd. Op 30 december 2019 zou ook eerste verzoeker El Salvador hebben verlaten en naar België zijn gereisd.

Bij terugkeer naar hun land van herkomst stellen verzoekende partijen te vrezen voor hun leven omwille van de aangehaalde persoonlijke problemen met bendes. Daarnaast stelt derde verzoeker een vrees te hebben omwille van een incident waarvan hij op 11 oktober 2019 getuige is geweest. Derde verzoeker zou die dag vanuit het huis van zijn vriendin gezien hebben hoe er een vrachtwagen kwam aangereden waaruit twee geboeide personen werden gehaald die vervolgens zouden zijn doodgeschoten.

Ter staving van haar verzoek om internationale bescherming legde verzoekster tijdens de administratieve procedure twee klachten van respectievelijk 8 en 14 oktober 2019 neer, alsook fotokopieën van haar paspoort en dat van haar dochter A. en van een krantenartikel over de ontvoering van de dochter en moeder van een buurvrouw (administratief dossier (hierna: adm. doss.) verzoekster, stuk 5, map met 'Documenten', en stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8, nr. 68).

Ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming legde eerste verzoeker tijdens de administratieve procedure fotokopieën van zijn paspoort, identiteitskaart en rijbewijs neer (adm. doss. eerste verzoeker, stuk 5, map met 'Documenten').

Ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming legde tweede verzoeker tijdens de administratieve procedure fotokopieën van zijn paspoort en identiteitskaart en van de identiteitskaart van derde verzoeker neer (adm. doss. tweede verzoeker, stuk 6, map met 'Documenten').

Ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming legde derde verzoeker tijdens de administratieve procedure fotokopieën van zijn identiteitskaart en paspoort, van de identiteitskaart van tweede verzoeker en van een krantenartikel over de moord op twee mannen in Zaragoza neer (adm. doss. derde verzoeker, stuk 5, map met 'Documenten').

De paspoorten, identiteitskaarten en het rijbewijs bieden zicht op de nationaliteit en identiteit van verzoekende partijen. Dit zijn elementen die hier niet ter discussie staan, doch die geen betrekking hebben op de door verzoekende partijen aangevoerde vluchtmotieven. De klachten die verzoekster op respectievelijk 8 en 14 oktober 2019 heeft neergelegd naar aanleiding van de door haar aangehaalde feiten bevatten louter haar verklaringen over deze gebeurtenissen, doch deze worden op geen enkele wijze gestaafd of bevestigd. Uit niets blijkt dat deze verklaringen werden onderzocht, laat staan gegrond bevonden door de bevoegde instanties. De loutere omstandigheid dat verzoekster bij het Openbaar Ministerie of de politie een aangifte heeft ingediend kan dan ook niet worden beschouwd als een objectief

bewijs van de feiten die daarin worden vermeld. Het door verzoekster neergelegde krantenartikel over wat familieleden van een buurvrouw is overkomen houdt geen verband met de persoonlijke feiten waarop zij zich in het kader van haar verzoek om internationale bescherming beroept. Verzoekster verklaarde immers dat dit niets met haar eigen problemen te maken heeft (adm. doss. verzoekster, stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8, nr. 69). Dit artikel is bijgevolg niet relevant voor de beoordeling *in casu*. Het door derde verzoeker neergelegde krantenartikel over de moord op twee mannen in Zaragoza houdt evenmin verband met de door verzoekende partijen aangehaalde feiten en vrees. Zoals door de commissaris-generaal in de derde bestreden beslissing wordt opgemerkt, doet het vragen rijzen dat derde verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud verklaart niets over de slachtoffers te weten, terwijl hij een krantenartikel neerlegt waarin hun naam en leeftijd worden vermeld (adm. doss. derde verzoeker, stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12, nr. 117).

Gelet op de inhoud van de voorgelegde stukken, volstaan deze op zich niet om in deze stand van zaken de relevante elementen van het relaas van verzoekende partijen geloofwaardig te bevinden. Bijgevolg moet worden nagegaan of de verklaringen van verzoekende partijen voldoende consistent, precies, volledig en aannemelijk zijn opdat de relevante elementen van hun relaas, in samenhang met de voorgelegde documenten, geloofwaardig kunnen worden geacht.

Te dezen is de Raad na lezing van de administratieve dossiers in navolging van de commissaris-generaal van oordeel dat verzoekende partijen de door hen verklaarde problemen met bendeleden in hun land van herkomst niet aannemelijk maken.

Zo dient er vooreerst te worden gewezen op de vaststelling dat verzoekende partijen een uiterst gebrekkige kennis hebben van (de aanwezigheid van) bendes in hun eigen leefomgeving. Hierover zet de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen op goede gronden in hoofde van verzoekster het volgende uiteen:

“Het meest opmerkelijk in dit verband is de vaststelling dat jullie niet eens weten voor welke bende jullie precies het land zijn ontvlucht. Op 30 september en 13 oktober 2019 bent u telkens benaderd door een individu (CGVS, p. 8-9, punt 70-71 en 77). U denkt dat het beide keren om een bendelid ging, maar weet niet van welke bende (CGVS, p. 15 en 18, punt 114 en 150-151). Uw partner verklaart ook dat hij niet weet van welke bende de mannen zijn die u benaderd hadden en voegt er zelfs aan toe dat jullie daar geen onderzoek naar hebben gedaan (CGVS C. (...), p. 11, punt 104-105). J. (...) bevestigt dat jullie niet weten met welke bende jullie problemen hadden (CGVS J. (...), p. 10-11, punt 115). Het dient te worden opgemerkt dat u onzeker en vaag bent over wie verantwoordelijk is voor de problemen waar u het land voor diende te ontvluchten. Er kan verwacht worden dat jullie weten voor welke bende jullie dienden te vluchten. Dat u na twee incidenten nog steeds niet weet met wie u eigenlijk problemen heeft doet ernstig twifelen aan deze beweerde incidenten.

Verder verklaart u niet veel af te weten van de structuren. Jullie vingen enkel op dat er twee bendes zijn, dat hun leden op alle straathoeken staan en vroeger tattoos hadden maar nu moeilijk te herkennen zijn. In enkele straten mocht u niet komen. U weet niet welke bende er in uw stad Quezaltepeque zit. De grens tussen de bendes loopt door het centraal park, maar u weet niet welke bende waar zit (CGVS, p. 6, punt 45-47). U hebt behalve tijdens de incidenten van 30 september 2019 en 13 oktober 2019 nooit interactie gehad met bendeleden en kent geen bendeleden (CGVS, p. 7, punt 61-64). Uw stiefzoon J. (...) stelt ook dat de bendes niet geïdentificeerd kunnen worden en weet evenmin welke bende aan welke kant van de grens zit (CGVS J. (...), p. 5, punt 42-44). Uw andere stiefzoon R. (...) werd ook bevraagd over bendes en hun aanwezigheid in Quezaltepeque. Hij verklaart dat jullie geen mensen zijn die iets over dat onderwerp weten. Beide bendes opereren in de stad, maar hoe de verdeling is of hoe zij te werk gaan weet R. (...) niet. Hij voegt nog toe dat wat hij wel over bendes weet gebaseerd is op nieuwsberichten (CGVS R. (...), p. 6-7, punt 53-57). Bovendien is ook de kennis van uw partner C. (...) over de bendes in Quezaltepeque beperkt. Voor hem is dat des te opmerkelijker gezien hij op zijn werk in een comité zetelde dat bendeaanwezigheid in kaart bracht. C. (...) verklaart dat het in El Salvador moeilijk is om bendes te zien, er gebeuren zaken in Quezaltepeque maar hij heeft er zelf nooit iets meegemaakt. Ook hij duidt het park aan als grens maar ook hij kan niet zeggen welke bende aan welke kant zit (CGVS C. (...), p. 5-6, punt 42-49). C. (...) verklaart redelijk goed op de hoogte te zijn van welke bende waar zit in El Salvador. Gevraagd hoe het dan kan dat hij dat van zijn eigen stad niet weet, zegt hij dat dat intussen waarschijnlijk veranderd is. Die uitleg kan niet overtuigen. Hij voegt toe dat bende 18 zich heeft opgesplitst in twee takken, maar kan enkel de revolucionarios opnoemen (CGVS C. (...), p. 6-7, punt 49-65). Uit informatie blijkt dat de andere tak van de bende 18 de surenos zijn. Aangezien jullie El Salvador hebben verlaten omwille van problemen met bendeleden mag er redelijkerwijze worden verondersteld dat jullie kennis over deze bendes uitgebreider is en jullie verklaringen meer doorleefd zijn. Dat jullie zelfs niet weten welke bende

waar zat komt zeer merkwaardig over. Dit is de is te opmerkelijker daar u een verkoper bent waarbij u van onderneming naar onderneming gaat in bepaalde wijken (CGVS, p. 6, punt . (...). Het spreekt voor zich dat verkopers toch enige kennis zouden willen vergaren, of over de jaren heen – u deed dit werk reeds een achttal jaar (CGVS, p. 6, punt 53) – zouden hebben opgedaan, over de aanwezigheid van bendes in de wijken of plaatsen waar zij hun zaak hebben of hun werk uitvoeren. Dat u na al die jaren als verkoper geen idee heeft welke bendes in uw woon- en werkomgeving actief zijn doet ernstig twifelen aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Dit geldt des te meer daar uit informatie blijkt dat bendes hun territorium net markeren met symbolen en andere soorten graffiti zodat de burgers en andere bendes weten wie de wijk controleert. Jullie vrezen bendegeweld maar kunnen nauwelijks iets vertellen over bendes in jullie eigen leefomgeving. Die vaststelling ondergraaft de geloofwaardigheid van jullie asielmotieven.”

Met het algemene en niet onderbouwde betoog in het tweede middel van hun verzoekschriften dat het volstrekt logisch is dat zij niet met honderd procent zekerheid kunnen zeggen tot welke bende de betrokken jongeren die verzoekster bedreigden behoren en dat een strafrechtelijk dan wel politieeel onderzoek hierover allicht uitsluitel zou hebben kunnen bieden, maar de Salvadoraanse autoriteiten dergelijke onderzoeken niet willen of kunnen voeren, waarbij zij opmerken dat de bendeleden geen naamkaartjes dragen waarop hun affiliatie vermeld staat, doen verzoekende partijen geen afbreuk aan de redelijke verwachting dat zij weten welke bende verantwoordelijk was voor de bedreigingen en afpersing waarvan zij gewag maakten, minstens dat zij een poging zouden hebben ondernomen om dit te weten te komen, *quod non*. Waar zij in dit middel eenzelfde argumentatie aanvoeren ten aanzien van de vastgestelde gebrekkige kennis van de bendestructuren en -aanwezigheid in hun buurt en toevoegen dat van hen bezwaarlijk kan worden verwacht dat zij “*de precieze in en outs van het bendeleven in (...) (hun) thuisland*” kennen, dat zij zich zo ver mogelijk van deze bendeleden probeerden te houden en zich dan ook allerminst hebben verdiept in hun organisatie en structuren en dat het in de geschetste omstandigheden evident is dat zij geen interactie hebben met bendeleden en hen niet persoonlijk kennen, gaan verzoekende partijen geheel voorbij aan de hoger aangehaalde concrete en pertinente motieven van de bestreden beslissingen. Zoals de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen terecht aantipt, is het in dezen relevant dat tweede verzoeker in een comité zetelde dat bendeaanwezigheid in kaart bracht en ook zelf aangaf er redelijk goed van op de hoogte te zijn welke bende waar zit in El Salvador, en dat verzoekster al meerdere jaren als verkoopster werkzaam was in verschillende wijken. Ten slotte voeren verzoekende partijen aan dat zij hun land van herkomst hebben verlaten omwille van problemen met bendeleden. In het licht van deze omstandigheden is het betoog van verzoekende partijen allerminst afdoende ter verklaring van hun uiterst gebrekkige kennis over de bendeaanwezigheid in hun directe leefomgeving.

Verder dient te worden gewezen op het feit dat verzoekende partijen tegenstrijdige verklaringen hebben afgelegd over de concrete incidenten die zij aanhalen. Dit wordt in de bestreden beslissingen als volgt toegelicht in hoofde van verzoekster:

“Zo leggen uw partner C. (...) en stiefzoon J. (...) verklaringen af die niet met de uwe te rijmen vallen. Zij verklaren namelijk dat er tijdens het eerste incident, op 30 september 2019, al een som geld geëist werd. C. (...) vertelt tijdens het vrije relaas over dit incident en verklaart zich niet goed te herinneren hoeveel u precies moest betalen. Hij denkt dat het 50 dollar was (CGVS C. (...), p. 9, punt 88). Uit uw verklaringen blijkt echter dat het individu dat u op 30 september 2019 benaderde zei dat u daar niet mocht verkopen, anders zou u moeten beginnen betalen (CGVS, p. 8 en 12, punt 70-71 en 95-96). Hij legde u geen renta op en vroeg evenmin een bepaald bedrag te betalen. U verklaart letterlijk: “Hij is dan vertrokken. Hij heeft me niet om geld gevraagd, mij niets aangedaan (CGVS, p. 8, punt 71).” Dit is zeer opmerkelijk daar het C. (...) was die u maar steeds aanzette om klacht in te dienen bij de verschillende politie-instellingen naar aanleiding van dit incident, terwijl u zelf hiervan wilde afzien (CGVS, p. 8 en 9). Er kan dan ook verwacht worden dat dit incident uitgebreid ter sprake is gekomen tussen jullie. Dat C. (...) over dit incident dan verklaringen aflegt die dermate strijdig zijn met de uwe - hij noemt zelfs een specifiek bedrag terwijl uit uw verklaringen blijkt dat u niets moest betalen – doet ernstig twifelen aan de geloofwaardigheid van jullie verklaringen. Ook J. (...) verklaart dat er op 30 september 2019 al een renta geëist werd maar dat u niets hebt gegeven. Er werd echter geen specifiek bedrag gevraagd volgens hem (CGVS J. (...), p. 10, punt 100-107). De tegenstrijdige verklaringen die jullie afleggen ondermijnen verder de geloofwaardigheid van jullie asielmotieven.

Daarnaast komen, wat betreft het tweede incident, uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) niet overeen met wat u tijdens uw persoonlijk onderhoud vertelt. Op het CGVS kreeg u drie keer de kans om te vertellen wat het individu dat u op 13 oktober 2019 benaderde precies zei. Een keer tijdens uw vrije relaas (CGVS, p. 9, punt 77), twee keer werd het u specifiek gevraagd (CGVS, p. 12, punt 97-98 en p. 15, punt 116-118). Telkens geeft u aan dat hij u louter vroeg om het geld te geven dat u bij zich had

en, wanneer u weigerde, dat hij uw dochter en stiefzoon bedreigde, waarna u betaalde en hij weer vertrok. U werd telkens expliciet gevraagd of hij nog iets anders zei, waarop u aangaf van niet (CGVS, p. 12 en 15). U werd ook gevraagd of het individu concrete afspraken wilde maken rond het betalen van een renta, waarop u negatief antwoordde (CGVS, p. 15, punt 120). Op de DVZ verklaarde u echter dat u hem de week nadien opnieuw moest betalen (DVZ, Vragenlijst CGVS, vraag 5). Dat valt helemaal niet te rijmen met uw verklaringen op het CGVS, waar hierboven naar gerefereerd werden en staat haaks op uw antwoord op de vraag of er concrete renta afspraken gemaakt werden tussen u en de man. Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid verklaart u eerst dat niet gezegd te hebben en dan zich dat niet meer te herinneren (CGVS, p. 15, punt 121-122). Vanzelfsprekend kan die uitleg niet overtuigen. Deze tegenstrijdigheid ondermijnt verder uw geloofwaardigheid.

Daarenboven komen uw verklaringen over dat tweede incident ook niet overeen met verklaringen van uw partner C. (...). U verklaart namelijk dat het individu u vroeg te geven wat u bijhad (CGVS, p. 12, punt 97-98 en p. 15, punt 116-118), u had op dat moment dertig dollar bij en hebt die afgegeven (CGVS, p. 9, punt 77). Uw partner C. (...) voegt daar echter aan toe dat de man u heeft gewaarschuwd dat dat niet het afgesproken bedrag was (CGVS C. (...), p. 18, punt 166). Die verklaring komt om te beginnen al niet overeen met uw verklaringen over het incident. Nergens haalt u die uitspraak van het bendelid aan. Bovendien is er volgens u ook nooit een bedrag afgesproken (CGVS, p. 17, punt 141). Gevraagd wat dan wel het afgesproken bedrag was, zegt uw partner zich dat niet te herinneren en te denken dat er de eerste keer 50 dollar geëist werd (CGVS C. (...), p. 18, punt 167). Wat dus al niet bleek overeen te komen met uw verklaringen (cf. supra). Opnieuw dient te worden opgemerkt dat een tegenstrijdigheid tussen jullie onderlinge verklaringen jullie geloofwaardigheid ondermijnt.

Ten slotte moet gewezen worden op verklaring van uw stiefzoon J. (...). Hij verklaart op de DVZ dat u op 13 oktober 2019 door dezelfde man werd aangesproken als op 30 september 2019 (DVZ J. (...), Vragenlijst CGVS, vraag 5). Dat blijkt nergens uit uw verklaringen. Uw partner C. (...) vertelt zelfs dat u hem vertelde dat het om een andere stem leek te gaan dan tijdens het eerste incident (CGVS C. (...), p. 10, punt 94). Bovendien werd J. (...) tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS expliciet gevraagd of het twee keer om hetzelfde bendelid ging. Hij antwoordt vreemd genoeg dan weer het niet te weten. Geconfronteerd met de inconsistentie tussen die uitspraak en zijn verklaring op de DVZ, verklaart hij dat het individu een helm droeg en dat het om hetzelfde incident ging, maar niet om hetzelfde individu (CGVS J. (...), p. 11, punt 118-120). Met die uitleg kan J. (...) niet verklaren waarom hij op de DVZ verklaarde dat het twee keer om hetzelfde individu ging. Jullie geloofwaardigheid wordt verder ondermijnt door deze strijdigheid.

Hoewel u degene was die de incidenten zelf beleefde, kan van uw gezinsleden – die om dezelfde redenen (CGVS, p. 11, punt 90) asiel aanvragen – redelijkerwijs verwacht worden dat zij ook op de hoogte zijn van wat er precies gezegd en gebeurd is. Uit de hierboven uiteengezette tegenstrijdigheden moet afgeleid worden dat ze jullie geloofwaardigheid in ernstige mate ondermijnen.”

Door in het tweede middel van hun verzoekschriften zonder meer de relevantie van de hoger aangehaalde motieven te betwisten en gratis te stellen dat de verschillende versies van de gezinsleden over de vermeende incidenten *grosso modo* overeenkomen, weerleggen noch ontkrachten verzoekende partijen de gedane vaststellingen. Voor het overige keren zij slechts de redenering van de commissaris-generaal om waar zij betogen dat de geloofwaardigheid van hun verklaringen blijkt uit het feit dat hun versies “niet exact tot in elk detail overeenkomen”. De Raad merkt op dat de vastgestelde tegenstrijdigheden geen loutere details betreffen doch betrekking hebben op elementen die raken aan de kern van het relaas van verzoekende partijen en dus de geloofwaardigheid ervan in ernstige mate ondermijnen. De argumentatie dat het duidelijk is “dat verzoeker het interview niet heeft voorbereid met zijn gezin en niet tot in de puntjes een verhaal heeft voorbereid” is dan ook niet dienstig.

De commissaris-generaal overweegt in de bestreden beslissingen voorts op goede gronden dat de vrees van verzoekende partijen wordt gerelativeerd door het feit dat eerste verzoeker na het vertrek van de overige verzoekende partijen nog een maand langer in El Salvador is gebleven, zoals in hoofde van verzoekster als volgt wordt toegelicht:

“Gevraagd waarom hij later is vertrokken zegt hij dat omdat hij de oudste was hij zou achterblijven om de auto te verkopen en het huis te verhuren (CGVS J. (...), p. 9, punt 96-97). Op 22 oktober sliep hij voor het laatste in Bella Granada, op 26 november ging hij nog een keer terug om de laatste spullen die hij er had op te halen (CGVS J. (...), p. 12, punt 133-136). J. (...) bevestigt dat er na het incident van 13 oktober 2019 niets meer gebeurd is met hem of jullie (CGVS J. (...), p. 12, punt 143-144). Jullie ontvluchten El Salvador omwille van twee incidenten met bendeleden. U vreest voor uw leven en dat van uw gezinsleden. Dat jullie een van die gezinsleden achterlaten om spullen te verkopen en het huis te verhuren relativeert jullie vrees in ernstige mate. Bovendien blijkt dat hij ook niets meer heeft meegemaakt, wat verder de stelling ondermijnt dat jullie gezin door bendes gevisieerd wordt en gevaar loopt.”

Waar verzoekende partijen in het tweede middel van hun verzoekschriften aanvoeren dat eerste verzoeker ondergedoken achterbleef “omdat er simpelweg niet genoeg financiële middelen voorhanden waren om zijn reis naar Europa te bekostigen”, beperken zij zich tot een loutere bewering (*post factum*) die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs. Nergens uit de verklaringen van eerste verzoeker blijkt dat er niet genoeg financiële middelen waren om hem samen met de anderen te laten vertrekken. Wel verklaarde hij dat hij nog een aantal praktische zaken moest regelen (adm. doss. eerste verzoeker, stuk 4, map met ‘Bijkomende informatie’ (deel CGVS), notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9, nrs. 96 en 97). Nog daargelaten het voorgaande stelt de Raad hoe dan ook vast dat verzoekende partijen niet betwisten dat er na het vermeende incident van 13 oktober 2019 niets meer is gebeurd in verband met de problemen die hen ertoe zouden hebben aangezet hun land van herkomst te verlaten, niettegenstaande eerste verzoeker er nog een maand langer is gebleven.

Verder merkt de Raad op dat verzoekende partijen de bestreden beslissingen geheel ongemoeid laten waar in hoofde van verzoekster op pertinente wijze wordt gemotiveerd als volgt:

“Uw gebrek aan kennis over de bendes in de plaatsen waar u gedurende ongeveer acht jaar als verkoper werkte roept ook twijfels op over de geloofwaardigheid van dit beweerde werk. Deze twijfels worden nog verder gevoed door de verklaringen van J. (...) en R. (...) over uw werk. Zo valt op dat uw stiefzonen J. (...) en R. (...) er niet in slagen op een geloofwaardige manier te vertellen over uw handeltje. R. (...) vertelt dat u 5 à 6 jaar geleden begonnen bent met uw straatverkoop (CGVS R. (...), p. 15, punt 140). Wanneer J. (...) dezelfde vraag krijgt, antwoordt hij eerst zich dat niet te herinneren, om dan uiteindelijk te zeggen dat u dat ongeveer een jaar gedaan hebt (CGVS J. (...), p. 7, punt 70-71). Geconfronteerd met de uitspraak van zijn broer zegt J. (...) dat u nog niet lang verkocht, misschien 2 of 3 jaar maar dat u eerst aan burens verkocht en nog niet zo lang buiten verkocht. J. (...) weet bovendien niet hoeveel dagen per week u verkocht en zegt dat jullie daar als gezin niet over praatten. Hij heeft verder ook geen idee hoeveel u ongeveer verdiende (CGVS J. (...), p. 7-8, punt 72-76). Ook R. (...) is niet goed op de hoogte van hoeveel dagen per week en welke dagen u precies werkte (CGVS R. (...), p. 5, punt 47-48). Beide jongens verklaren dat u altijd in Quezaltepeque verkocht (CGVS R. (...), p. 15, punt 141). Zelf verklaart u echter het meest in Santa Tecla te verkopen en maar een keer per week in Quezaltepeque te handelen (CGVS, p. 6-7, punt 56-58). Er dient te worden opgemerkt dat de verklaringen van R. (...) en J. (...) over uw handeltje onderling tegenstrijdig zijn. Hun kennis over uw werk komt allesbehalve overtuigend over en strookt wat betreft bepaalde elementen ook niet met uw verklaringen. Er mag redelijkerwijs verwacht worden dat zij als uw gezinsleden op de hoogte waren van uw werk en duidelijke verklaringen kunnen afleggen over fundamentele elementen zoals waar u verkocht, hoe lang u al handelde en hoeveel dagen per week u werkte. Zeker gezien dit werk de reden van uw vertrek uit hun land zou zijn. Bovenstaande vaststellingen doen vragen rijzen.

(...)

Voorts zijn uw verklaringen over waarom u na het eerste incident toch opnieuw op dezelfde plaats bent gaan verkopen, ondanks de waarschuwing van het bendelid dat u zou moeten betalen indien u dit zou doen, weinig overtuigend. Op 30 september 2019 werd u door een bendelid aangesproken in Quezaltepeque. Als u daar wilde verkopen, zou u moeten betalen zei hij. De man wist waar u woonde en waar uw dochter naar school ging, hij kende ook uw stiefzoon R. (...) (CGVS, p. 8, punt 70-71). U vreest voor hun leven (CGVS, p. 11, punt 82). Gezien de aard van het incident is het uiterst merkwaardig dat u 13 dagen later dan toch weer op diezelfde plaats (CGVS, p. 9, punt 77) gaat verkopen. Bovendien blijkt dat u de inkomsten niet nodig had. U hield wekelijks zo'n 50 dollar over aan uw werk (CGVS, p. 7, punt 58). Uw partner verdiende 2500 dollar per maand (CGVS C. (...), p. 9, punt 81). U bevestigt dat de inkomsten die u binnenhaalde “volledig onnodig” waren voor jullie gezin, maar u verveelde zich en wilde iets doen (CGVS, p. 7, punt 67). U wordt verschillende keren gevraagd waarom u 13 dagen na het vorige incident opnieuw op dezelfde plaats bent gaan verkopen. U geeft verschillende verklaringen die niet kunnen overtuigen. Zo verklaart u eerst dat jullie niet zeker waren dat het om een bende ging en dat het ook om een beginnend bendelid kon gaan. Dat het om een beginnend bendelid zou gaan – of een bendelid dat op eigen houtje zou handelen, zoals uw advocaat aangeeft (CGVS, p. 19, punt 161) – verklaart op geen enkele manier waarom u zich voldoende veilig achtte om opnieuw te werken op diezelfde plaats of waarom u die eerste bedreiging niet serieus zou moeten nemen. U voegt toe dat u niet elders kon verkopen. Echter, u verklaarde zelf eerder vooral in Santa Tecla te verkopen en maar één keer per week in Quezaltepeque te werken (cf. supra). Ten slotte geeft u als verklaring dat jullie in een land van risico's wonen, als u uw leven opnieuw wilde opnemen moest u gaan verkopen (CGVS, p. 13, punt 104-106). Die verklaringen kunnen niet overtuigen en leggen geenszins uit waarom u opnieuw op dezelfde plaats bent gaan verkopen. U had de inkomsten niet nodig en verkocht normaal ook meer in Santa Tecla. Een bendelid stelt dat u zou moeten betalen als u daar wil verkopen en noemt gevoelige informatie over u en

uw kinderen. Dat u geen enkele overtuigende verklaring kan bieden voor de vaststelling dat u toch opnieuw daar gaat verkopen maakt dat er ernstig getwijfeld wordt aan jullie vluchtrelaas.”

Deze motieven vinden steun in de administratieve dossiers, zijn deugdelijk en pertinent en worden, daar zij door verzoekende partijen geheel ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Voor het overige ondernemen verzoekende partijen in voorliggende verzoekschriften geen ernstige poging om de pertinente motieven van de bestreden beslissingen, die draagkrachtig zijn en steun vinden in de administratieve dossiers, te weerleggen of te ontcrachten. De Raad benadrukt dat het aan verzoekende partijen toekomt om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij evenwel in gebreke blijven. Zij blijven immers in wezen steken in het louter poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van hun ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven, het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal en het gratis suggereren dat de commissaris-generaal te kwader trouw zou zijn, waarmee zij echter de bevindingen van de commissaris-generaal niet ontcrachten en hun beweerde vrees voor vervolging niet aannemelijk maken. Waar verzoekende partijen in het tweede middel van hun verzoekschriften nog aanvoeren dat de aangehaalde incidenten zich in een snel tempo opvolgden en dat het in deze omstandigheden niet onlogisch is *“dat verzoeker sommige incidenten niet exact kan plaatsen in de tijd en dat hij zijn genomen voorzorgsmaatregelen niet meer exact aan één welbepaald incident kan koppelen”*, is het de Raad niet duidelijk welke motieven van de bestreden beslissingen zij zodoende pogen te weerleggen of ontcrachten. Verzoekende partijen laten na dit nader te duiden.

Wat betreft de door derde verzoeker geuite vrees omwille van de moorden waarvan hij op 11 oktober 2019 getuige zou zijn geweest, kan worden verwezen naar de volgende pertinente vaststellingen hierover in de derde bestreden beslissing:

“U vertelde tijdens uw persoonlijk onderhoud echter ook dat u getuige was van een moord. U werd gevraagd waarom u door wat u die nacht gezien hebt nog problemen zou kennen. U verklaart dat u daar geen problemen door zou hebben maar wel door de problemen van uw stiefmoeder in Quezaltepeque. Dat u getuige was van een moord in Zaragoza hebt u gewoon toegevoegd (CGVS, p. 14, punt 132). De bendeleden die die twee moorden hebben gepleegd zijn niet op zoek naar u en hebben uw vriendin of haar familie niet benaderd om naar u te vragen (CGVS, p. 14, punt 133-134). U maakt dan ook niet concreet dat u door dit incident een gegronde vrees voor vervolging kent of een reëel risico op ernstige schade loopt.”

Deze vaststellingen vinden steun in het administratief dossier van derde verzoeker, zijn deugdelijk en pertinent en worden, daar zij door verzoekende partijen op geen enkele wijze worden betwist laat staan weerlegd, door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

De commissaris-generaal kan tot slot worden bijgetreden waar hij in de bestreden beslissingen in hoofde van elk van verzoekende partijen als volgt motiveert met betrekking tot de vrees die zij zouden hebben bij terugkeer naar hun land van herkomst omwille van hun verblijf in het buitenland:

“Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in

het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdrede om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf), blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

Verzoekende partijen voeren in hun verzoekschriften geen inhoudelijke argumenten aan tegen deze motieven, die steun vinden in de administratieve dossiers en bijgevolg onverminderd overeind blijven. Waar zij in het eerste middel van hun verzoekschriften uitlichten dat de commissaris-generaal stelt dat “een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf” en daarbij aanstippen dat zij zelfs voor hun verblijf in het buitenland al werden gevisieerd door deze bendes omdat zij, naar Salvadoraanse normen, financiële middelen hadden, verwijst de Raad vooreerst naar het voorgaande waarbij werd vastgesteld dat zij hun beweerde problemen met bendeleden niet aannemelijk maken. Verder dient te worden herhaald dat de loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met beroving, afpersing of bedreigingen bij een terugkeer niet volstaat om een gegronde vrees voor vervolging aan te tonen. Bovendien bereikt een wijdverspreide praktijk van beroving, afpersing of bedreiging in beginsel als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst om als een daad van vervolging in de zin van artikel 48/3, § 2, van de Vreemdelingenwet te kunnen worden aangemerkt. Het geheel van hun individuele omstandigheden in acht genomen, besluit de Raad dat verzoekende partijen nalaten concreet aannemelijk te maken dat zij ernstige problemen riskeren bij terugkeer naar El Salvador omwille van het feit dat zij in het buitenland hebben verbleven en moeten terugkeren naar hun land van herkomst.

Nu verzoekende partijen in gebreke blijven de door hen voorgehouden persoonlijke problemen met bendeleden in El Salvador aannemelijk te maken, is hun betoog in het eerste middel dat deze bendes organisaties uitmaken die een aanzienlijk deel van het grondgebied van de Staat beheersen in de zin van artikel 48/5, § 1, b), van de Vreemdelingenwet, dan wel in aanmerking komen als een niet-overheidsactor waartegen geen enkele autoriteit bescherming biedt in de zin van artikel 48/5, § 1, c), van die wet, niet dienstig.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

3.3.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

3.3.3.1. In zoverre verzoekende partijen zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet beroepen op de aangevoerde vluchtmotieven en een vermeend risico op afpersing door criminele bendes na hun terugkeer uit het buitenland, waarbij zij in het

eerste middel aanstippen dat zij zelfs voor hun verblijf in het buitenland al werden geïdoleerd door deze bendes omdat zij, naar Salvadoraanse normen, financiële middelen hadden, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd werd dat zij de door hen voorgehouden problemen met bendeleden niet aannemelijk maken en dat hun verblijf in het buitenland op zich niet volstaat om een persoonlijke vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen.

Waar verzoekende partijen er in hun eerste middel op wijzen dat de commissaris-generaal “*de problematiek van de georganiseerde misdaadgroepen die zeer actief zijn in El Salvador*” niet betwist, wijst de Raad erop dat een loutere verwijzing naar een algemene situatie niet volstaat om aan te tonen dat verzoekende partijen in hun land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd of dat er wat hen betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet bestaat. Deze vrees voor vervolging of dit reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekende partijen blijven daartoe in gebreke.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoekende partijen geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantonen waaruit blijkt dat zij een reëel risico lopen op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek worden geïdoleerd. Verzoekende partijen maken geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in El Salvador zouden hebben gekend.

3.3.3.2. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een “*ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict*”.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door de partijen ter beschikking werd gesteld, wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en van confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is. Zo stelt UNHCR dat “*most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons*” (zie: “*Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador*” van UNHCR van maart 2016, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport “*An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador*” van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als “*highly targeted and individualized*” wordt gekenmerkt en waarnaar wordt verwezen in de COI Focus “*El Salvador: Situation Sécuritaire*” van 12 oktober 2020. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel. Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt dan ook voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechtelijke executies en buitenproportioneel geweld.

Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden geïdoleerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is. Dat het bendegeweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in interne ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt, moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan verzoekende partijen is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade te concretiseren. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat *in casu* geen gegronde vrees voor vervolging, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

3.3.3.3. Verzoekende partijen tonen gelet op het voormelde niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

3.3.4. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kunnen verzoekende partijen niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Zij tonen evenmin aan dat zij in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.3.5. In zoverre verzoekende partijen de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aanvoeren, moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenfinding. Uit de administratieve dossiers blijkt dat verzoekende partijen door het CGVS uitvoerig werden gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kregen zij elk de mogelijkheid hun vluchtmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben zij zich laten bijstaan door hun advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van de administratieve dossiers, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekende partijen en op alle dienstige stukken. Het betoog in het tweede middel van de verzoekschriften inzake "*een absoluut gebrek aan zorgvuldigheid in het onderzoek*" kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

3.3.6. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissingen geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in de administratieve dossiers.

3.3.7. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekende partijen niet aannemelijk maken dat de commissaris-generaal op basis van een niet-correcte feitenfinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissingen is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

3.3.8. Waar verzoekende partijen vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, tonen verzoekende partijen echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. De verzoeken tot vernietiging kunnen bijgevolg niet worden ingewilligd.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van de beroepen ten laste te leggen van verzoekende partijen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers X, X, X en X worden gevoegd.

Artikel 2

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 4

De kosten van het beroep, begroot op 744 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen, elk voor een vierde.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien juni tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN